

Rigtighed de Herrer, navnlig Statsrevisorerne, ville finde Leilighed til at overbevise sig om, at, skøndt den forrige Krig slet Intet havde tilfælles med den sidste, idet Udførelserne dengang vare saagodtsom stationerede, hengik der dog 8 a 10 Aar inden Regnskaberne kom i Orden. (Lehmann: Det var under den gamle Tilstand! — Formanden ringer.) En Hovedmangel ved det militaire Regnskabsvæsen er den, som jeg tillod mig før at anføre, at det fornødne Intendantur- og Regnskabspersonale aldeles fattedes ved Krigens Udbrud, som derfor Altsammen maatte improviseres, og man var nødsaget til at bruge de Kræfter, som man havde, fordi man ikke kunde faae dem anderledes; det var hovedsageligen eller næsten udelukkende aldeles nye Folk, som ikke vare øvede i de Forretninger, og man var derfor nødsaget til at arbejde under disse mangelfulde Former.

Lehmann: I det jeg er aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) i, at Folkethinget ikke for Dieblisset kan gjøre Videre i denne Sag end i alle Henseender at reservere sig det Fornødne, — hvorved jeg kun skal bemærke, at det jo er en ligefrem Selvfølge, at, naar Spørgsmaalet om Ansvar i sin Tid bliver reist, hvad enten det nu bliver for Folkethinget eller muligen for Rigsretten, da vil en blot Benægtelse af at have kunnet opfylde Lovens Bud ikke være tilstrækkelig, men Umuligheden maa bevises af den, som desaarfsag paastaar Trifindelse —, og idet jeg derfor ikke egentlig agter at fortsætte den stete Forespørgsel, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at der i den ærede Forespørgers Uttringer var et Punkt, som det forekommer mig, at Krigsministeren maa kunne besvare ligefrem med Ja eller Nei; det er et Punkt, som er af en saa aldeles præcis og selvstændig Natur, at et Svar derpaa idetmindste maa kunne opnaaes. Det er nemlig det Spørgsmaal, om den nærværende Krigsminister, efter atter at være indtraadt i Ministeriet, har anvist paa de Summer, som der ikke lovligt kunde anvises paa efter den 1ste Juli s. A.; det er et

Punkt, han ikke kan skyde hen paa sin høitæredede Formand og Eftermand, men som aldeles præcise vedkommer ham selv, og det er selvfølgelig, at man ikke i December har større Ret til at anvise paa det, hvorpaa der ikke turde anvises efter den 1ste Juli 1851, end man havde faa Dage efter den 1ste Juli. Det er altsaa et Spørgsmaal, som jeg synes, at den ærede Krigsminister ligefrem maa kunne besvare med Ja eller Nei. Iøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg har opfattet Forespørgselen saaledes, at, naar der havde været god Orden i den hele Forvaltning, da maatte Regnskabet nødvendigvis, og det aldeles uden Hensyn til Pligten af at aflægge Regnskab, have været tilstede meget kort efter Regnskabsaarets Udløb, da, aldeles uafhængigt af det Spørgsmaal, om der overhovedet skulde aflægges Regnskab, god Forvaltningsorden gjorde det nødvendigt, at Krigsministeren jevnligt og ideligt maatte have Forvisning om, hvorledes Pengene bleve anvendte, og hvor der var Behov dertil paa de forskellige Steder, og det var i den Forbindelse, at den ærede Interpellant hentydede til saadanne Facta, der i saa Henseende vakte stor Tvivl, som at der med et overordenlig stort Bærfel og under overordentlig vanskelige Omstændigheder er skeet store Anstæffelser af Gjenstande, som have henligget ubenyttede en langsommelig Tid eller ere blevne henflyttede til andre Steder, saa at denne Ligen og Henslytten og midlertidige Beslaglæggen af Skibe ikke har fordoblet, men fordoblet deres Pris. Alt tyder saaledes paa, at der ikke i den Henseende har været god Orden i Forvaltningen, og, havde der været god Orden i Forvaltningen, saa maatte en af Frugterne deraf været den, at man uden stor Vanskelighed og i betimelig Tid maatte kunne have aflagt Regnskab. Jeg anfører kun dette, fordi jeg troer, at det er godt, at Trediemand ytrer sig om, hvad der er blevet sagt med Hensyn til Insinuationer; men det Spørgsmaal, jeg vilde gjentage, er kun det, om den nærværende Krigsminister har anvist paa det Beløb, hvorpaa der ikke lovligt kunde trækkes efter den 1ste Juli 1851.